

Η Εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού ιερέως Πρωτοπρεσβυτέρου Μιχαήλ Τζώρτζη

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Ιεραπότνης και Σητείας](#)

Μέσα σε κλίμα βαθείας κατ' άνθρωπον θλίψης και συγκίνησης τελέσθηκε το απόγευμα της Πέμπτης 12 Οκτωβρίου 2023 η [Εξόδιος Ακολουθία](#) του αιδιόμου Ιερέως Πρωτ. Μιχαήλ Τζώρτζη στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Γεωργίου Ιεράπετρας, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ιεραπότνης και Σητείας κ. Κυρίλλου.

Το σεπτό σκήνωμα του προς Κύριον μεταστάντος Ιερέως, που είχε μεταφερθεί από το πρωί στον ως άνω Ιερό Ναό και τελέσθηκε Θεία Λειτουργία, ασπάσθηκαν μέχρι και την Εξόδιο Ακολουθία οι ενορίτες και άλλοι κάτοικοι της Ιεράπετρας, που με

ιδιαίτερη συγκίνηση αποχαιρέτισαν τον ιδιαίτερα αγαπητό Συνταξιούχο Κληρικό, και για εξήντα περίπου συναπτά χρόνια Εφημέριο της πρώτης Ενορίας της πόλεως, λαμβάνοντας για ύστατη φορά την ευχή του.

Στην ακολουθία προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος και έλαβε μέρος πλειάδα Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως, τόσο από την Ιεράπετρα όσο και από την περιοχή της Σητείας.

Ακολούθως αναγνώσθηκε το συλλυπητήριο ψήφισμα του Συνδέσμου Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης και Σητείας «Ο Άγιος νεομάρτυς Ζαχαρίας, Επίσκοπος Σητείας» από τον Γεν. Γραμματέα του συλλόγου Αιδ/το Πρωτ. Νικόλαο Παθιάκη.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιεραπότνης και Σητείας κ. Κύριλλος εκφώνησε τον επικήδειο λόγο, εκφράζοντας τη βαθυτάτη θλίψη και τα αισθήματα άφατης οδύνης, ως άνθρωποι, αλλά και την ελπίδα της Αναστάσεως, ως χριστιανοί, για την εκδημία του μακαριστού Πρωθιερέως της Τοπικής Εκκλησίας.

Όπως χαρακτηριστικά σημείωσε «Ή αιφνίδια καί άδόκητη έκδημία τοῦ πατρός Μιχαήλ στά οὐράνια σκηνώματα προκάλεσε βαθιά όδύνη, άφατη θλίψη καί συγκίνηση σέ όλους μας, στους κατά σάρκα συγγενείς του, στήν Ίερατική μας οίκογένεια καί στους λαϊκούς άδελφούς μας, ιδιαιτέρως όμως στους εύλαβεῖς Ένορίτες τῆς Ένορίας τοῦ Ίεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Αγίου Γεωργίου τῆς πόλης μας.

Άποχωριζόμαστε σήμερα ένα έκλεκτό μέλος τοῦ πρεσβυτερίου τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεώς μας, έναν πολύπειρο πατέρα, άδελφό καί συλλειτουργό, πού στήριζε, ένέπνεε καί καθοδηγοῦσε μέ τό παράδειγμα, τό ιερατικό ἦθος καί τούς λόγους του κάθε άνθρωπο, νέο ἢ ἡλικιωμένο, άνδρα ἢ γυναίκα, ξένο ἢ γνωστό, φίλο ἢ έχθρό.

Ό προκείμενος κεκοιμημένος Ίερεύς καί μακαριστός άδελφός καί συλλειτουργός μας, παρέδωσε τήν άθάνατη ψυχή του στά χέρια τοῦ Θεοῦ χθές τό απόγευμα αιφνίδια. Ή άγαθή καρδιά του έπαψε ξαφνικά νά χτυπᾷ, έχοντας συμπληρώσει πενήνταεννέα όλόκληρα χρόνια Ίερωσύνης....

Ό π. Μιχαήλ γεννήθηκε τό έτος 1944 στό Καλό Χωριό Μεραμβέλλου. Άνατράφηκε «έν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου» από τούς μακαριστούς γονεῖς του, τόν εύλαβέστατο καί καταξιωμένο πολύ ψηλά στίς συνειδήσεις μέχρι καί σήμερα τῶν

συγχωριανών του παπα Μανώλη Τζώρτζη και την ταπεινή και πλούσια σε αισθήματα Πρεσβυτέρα Καλλιόπη. Από τα παιδικά και νεανικά του χρόνια διακατεχόταν από τον ιερό πόθο και τον φλογερό ζήλο να λάβει το χάρισμα της Ίερωσύνης και να ζήσει την εκκλησιαστική ζωή. Γ' αυτό μέ τις εύλογίες των γονέων του και μέ προτροπή του τότε Έπισκόπου Ίερᾶς και Σητείας Φιλοθέου του Μαζοκοπάκη, ένεγράφη στην Γεραρά Έκκλησιαστική Σχολή των Χανίων, από την οποία άποφοίτησε τό έτος 1964, διακρινόμενος για την πρόοδο στα μαθήματα, κυρίως όμως για τις σπάνιες επιδόσεις του στην εκκλησιαστική βυζαντινή μουσική, άφοϋ ήταν προικισμένος από τον Θεό μέ τό χάρισμα της καλλιφωνίας. Άκόμη μέχρι και σήμερα ένθυμούνται σε αρκετούς ναούς των Χανίων τις άξέχαστες και μοναδικές σε κατάνυξη ιερές ακολουθίες μέ πρωτοψάλτη τον νεαρό τότε μαθητή της Έκκλησιαστικής Σχολής των Χανίων Μιχάλη Τζώρτζη.

Τό ίδιο έτος που άποφοιτᾶ από τή Σχολή νυμφεύεται την μακαριστή πρό όλίγων μηνών Πρεσβυτέρα Μαρία Μπαλοθιάρη, μέ την οποία εϋτύχησε να άποκτήσει τέσσερα παιδιά, τον Έμμανουήλ, την Κυριακή, την Καλλιόπη και τον μακαριστό Κωνσταντίνο, τα όποια άξιώθηκε να τα δεῖ νυμφευμένα και καταξιωμένα στην κοινωνία και να του χαρίσουν έγγόνια. Ένα μήνα άργότερα μετά τον γάμο του ό Χριστός τον προσκάλεσε και Έκεῖνος άποδέχθηκε την κλήση να λάβει τό χάρισμα της Ίερωσύνης, πού εῖναι ύψηλότερη σε πνευματική άξία κάθε άλλη επίγεια έξουσία και αρχή, λόγω της σταυρικής- ποιμαντικής και κοινοτικής εϋθύνης του Ίερέως, πού καθίσταται ύπουργός και οίκονόμος των θείων Μυστηρίων.

Διάκονος χειροτονήθηκε από τον μακαριστό Μητροπολίτη Ίεραπύτνης και Σητείας κυρό Φιλόθεο τον Βουζουνεράκη στις 3 Όκτωβρίου 1964 στον Ίερό Ναό του Όσίου του Έρημίτου, τό έπισκοπικό παρεκκλήσιο, και Πρεσβύτερος από τον ίδιο Αρχιερέα τέσσερα περίπου χρόνια άργότερα στις 23 Φεβρουαρίου 1969 στον ιερό τουτο Μητροπολιτικό ναό του Αγίου Γεωργίου, στον όποιο έκτοτε ύπηρέτησε συνεχώς ως Τακτικός Έφημέριος για σχεδόν πενήντα όλόκληρα χρόνια, μέχρι την άφυπηρέτησή του από την ένεργό ύπηρεσία τό έτος 2018.

Άρχικά ύπηρετεῖ ως Διάκονος του Μητροπολίτου για τέσσερα χρόνια. Παράλληλα μέ τα έφημεριακά του καθήκοντα ύπηρετεῖ από τό έτος 1966 και για πολλά χρόνια μέχρι τό έτος 1996 ως Γραφέας στα Γραφεῖα της Μητροπόλεως, συμβάλλοντας τα μέγιστα στη διοίκηση της Τοπικής Έκκλησίας.

Τιμήθηκε μέ τα εκκλησιαστικά όφφίκια του Οίκονόμου τό έτος 1972 και του πρωτοπρεσβυτέρου τό έτος 1983 από τον μακαριστό Μητροπολίτη Φιλόθεο Βουζουνεράκη.

Ο άοίδιμος Μητροπολίτης Εϋγένιος τό έτος 1994 ᾶμα τῇ ένθρονίσει του τον

τίμησε μέ τό άξίωμα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, θέση πού κατεῖχε γιά δύο χρόνια, καί τό ἔτος 1999 τοῦ ανέθεσε τήν προεδρία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ καί τόν κατέστησε ὑπεύθυνο καί γιά τό μεγάλοπνοο σχέδιο τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀνακαίνισεως καί συντηρήσεως τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ μνημείου τῆς πόλης μας. Ὁ παπα Μιχάλης μέ τόν ὑποδειγματική του ὑπακοή καί συνεργασία, μέ τόν ἀπαράμιλλο ζῆλο, τήν ζωντάνια, τό μεράκι, τόν ἐνθουσιασμό μά προπάντων τήν πραγματική ἀγάπη γιά τόν πολιοῦχο καί προστάτη τῆς Γεράπετρος τροπαιοφόρο καί καβαλάρη Ἀη Γιώργη θά καταφέρει μέσα σέ διάστημα λιγότερο τοῦ ἐνάμισυ ἔτους νά ἀνακαινισθεῖ ὁ ναός, νά ἐξοπλισθεῖ ἐξ ὁλοκλήρου μέ καινούργια ἐκκλησιαστικά σκεύη καί νά παραδοθεῖ ξανά στή δημόσια λατρεία, καύχημα, τιμή καί δόξα τῆς πόλης, ἀντάξιός τῆς πλούσιας ἱστορίας της. Ὅλα τά ἔξοδα καλύφθηκαν ἀπό δωρεές τῶν εὐλαβῶν Ἱεραπετριτῶν τῶν ἐγγύς καί τῶν μακράν. Ὁ ἀλήστου μνήμης Ἱεράρχης Εὐγένιος, ὁ ὁποῖος καί ἐκεῖνος ἦταν συνδεδεμένος ἀπό τά παιδικά του χρόνια μέ τόν τροπαιοφόρο καί θαυματουργό Ἅγιο, σέ ἔνδειξη εὐχαριστίας, τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τό πρόσωπο τοῦ παπα Μιχάλη, θά τοῦ ἀπονείμει, ἅμα τό πέρας τῶν ἐργασιῶν καί τήν τέλεση τῶν ἱερῶν Θυρανοιξίων τοῦ περίλαμπρου καί μεγαλοπρεποῦς μητροπολιτικοῦ ναοῦ τόν Δεκέμβριο τοῦ ἔτους 2000, τήν ὕψιστη τιμητική διάκριση τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, τόν Σταυρό τῶν Ἀγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων Παύλου καί Τίτου...

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στις αρετές και τα χαρίσματα του μεταστάντος Κληρικού: «...Ὡς Ἐφημέριος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ ἐπὶ σειρά ἐτῶν συνέδεσε τή ζωή καί τήν καθημερινότητά του μέ ὅλους τούς ἀνθρώπους τῆς πόλεως, τούς ὁποίους γνώριζε προσωπικά, συμβούλευε, παρηγοροῦσε, ἐνίσχυε ἠθικά καί ὑλικά, καί στερέωνε στήν πίστη. Ὁ παπα Μιχάλης ἦταν συνδεδεμένος καί ἀποτελοῦσε ἀναπόσπαστο κομμάτι τῆς ἱστορίας τῆς πόλης μας τά τελευταῖα ἐξήντα χρόνια, συνεχίζοντας ἔτσι τή μακρόχρονη παράδοση τῶν κρητικῶν παπάδων, πού δέν εἶναι ἀποκομμένοι ἀπό τό ποίμνιό τους, ἀλλά διακριτικά πάντοτε συμμετεῖχαν στίς χαρές καί τίς λύπες τους, συνέχαιραν καί συνέπασχαν μέ τούς ἀνθρώπους, ἔτοιμοι καί πρόθυμοι, ἀπό ἱερατικό καί μόνο χρέος κινούμενοι. νά συμπαρασταθοῦν καί νά συνδράμουν σέ κάθε δυσκολία καί ἀνάγκη.

Ὁ ἐκλιπών καί «ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» πλέον εὕρισκόμενος π. Μιχαήλ ὑπηρέτησε τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καλλιεργώντας τόν Ἀμπελώννα τοῦ Κυρίου μας μέ ἀκλόνητη πίστη, φιλακόλουθο πνεῦμα, ἐργατικότητα, ἱερατικό ἦθος, ἄδολη ἀγάπη, ἀπλότητα, αὐταπάρνηση, φιλότιμο, ταπεινότητα, ἀφοσίωση καί ὑψηλό αἶσθημα ποιμαντικῆς εὐθύνης καί διακονίας τοῦ συνανθρώπου...»

Σε άλλο σημείο του επικηδείου τόνισε το μοναδικό μουσικό χάρισμα που είχε, λέγοντας χαρακτηριστικά: «Έμοιαζε μέ καλλικέλαδο καί ήδύμπολπο ἀηδόνι πού δέν θά ξαναλαλήσει πιά κάτω από τούς θόλους τοῦ ἱεροῦ μητροπολιτικοῦ τούτου ναοῦ γιά νά συνεπάρει ὅλους μας μέ τήν βροντώδη καί ἀγγελική φωνή του καί νά μᾶς ὀδηγήσει μυσταγωγικά στά οὐράνια σκηνώματα».

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Κύριλλος τόνισε: «Δόξαζουμε τόν έν Τριάδι ένα αληθινό Θεό πού μᾶς χάρισε ένα τέτοιο ποιμένα καί λειτουργό Του. Θά σέ θυμόμαστε ὅλοι μέ πολλή ἀγάπη καί σεβασμό. Ἡ βροντώδης καί μελωδική φωνή σου θά ἤχεϊ πάντοτε στά ὦτα μας. Θά σέ μνημονεύουμε πάντοτε στήν Ἁγία Πρόθεση καί θά προσευχόμαστε σέ κάθε Θεία Λειτουργία γιά τήν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς σου. Μαζί μέ τίς προσευχές τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας θά σέ συνοδεύουν οἱ πολλοί κόποι καί μόχθοι σου γιά τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἰδιαίτέρως δέ γιά τόν Μητροπολιτικό τοῦτο ἱερό ναό τοῦ ἀγίου Γεωργίου, πού ἀγάπησες καί ἀναλώθηκες κυριολεκτικά. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι καί ἐσύ ἀπό τό ἐπουράνιο Θυσιαστήριο, ὅπου πορεύεσαι πλέον γιά νά συλλειτουργεῖς ἐσαεὶ μέ τόν Μεγάλο Ἀρχιερέα καί Ἀρχιθύτη Κύριό μας καί μέ τό πλῆθος τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων καί Ἱερέων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, θά δέεσαι γιά ὅλους ἐμᾶς.

Σέ ἀποχαιρετοῦμε καί περιμένουμε νά σέ συναντήσουμε καί πάλι στήν ἄνω Ἱερουσαλήμ. Ἄς εἶναι «μακαρία ἡ ὁδός ἥ πορεύη σήμερον», ἀγαπητέ μας πάτερ Μιχαήλ, «ὅτι ἠτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως». Πορεύου ἐν εἰρήνῃ τήν ἀγαθήν πορείαν τήν ἄγουσαν εἰς τήν ἀληθῆ καί ἄληκτον ζωήν. Ἀμήν».

Ακολούθησε ἡ ταφή του μακαριστοῦ Ἱερέως στους τάφους των Ἱερέων στο Κοιμητήριο τῆς πόλεως Ιεράπετρας ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη

Ιεραπότνης και Σητείας κ. Κύριλλο.

